Ee Éé

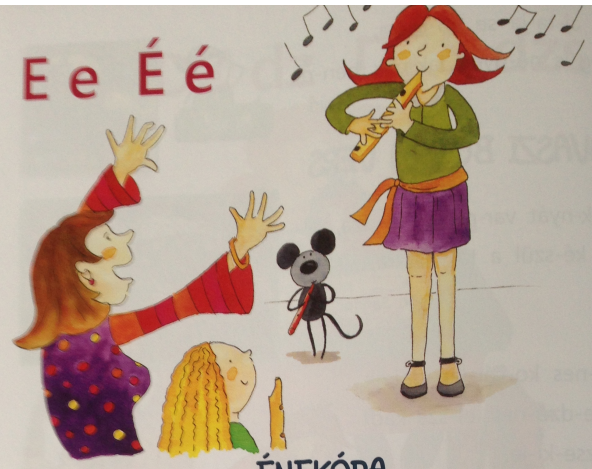

ÉNEKÓRA

É-nek-ó-rán É-va né-ni fu-ru-lyáz-ni ta-nít-ja a gye-re-ke-ket. Ma Esz-ter játsz-sza el a fel-a-dott da-ra-bot. É-va né-ni ó-rá-it sze-re-tik a gye-re-kek!

Pál, Ka-ta, Pé-ter jó reg-gelt!
Már o-da-künn a nap fel-kelt.
Szól a ka-ka-sunk az a nagy ta-ra-jú,
gye-re ki a rét-re ku-ku-ri-kú!

Egy – meg-é-rett a megy,
ket-tő – csip-ke-bo-kor vesz-sző,
há-rom – majd ha-za vá-rom,
négy – biz o-da nem mégy,
öt – le-e-sett a köd,
hat – ha-sad a pad,
hét – dö-rög az ég,
nyolc – ü-res a polc,
ki-lenc – kis Fe-renc,
tíz – tisz-ta víz,
Ha nem tisz-ta, vidd visz-sza!
Ott a sza-már meg-isz-sza. Népköltés

ETIKETTÓRA

Ha a ke-zed pisz-kos
– kert-ben nagy a lics-pocs –
mosd meg, az a biz-tos.
Azt mond-ja az E-ti-kett:
hasz-nálj szap-pant meg vi-zet.

Ha az or-rod tak-nyos,
szor-tyo-gá-sod han-gos,
or-rot fúj-ni hasz-nos.

Lengyel Tamás

Es-te jó, es-te jó
es-te még-is jó.
A-pa mos-dik, a-nya főz,
e-gyütt len-ni jó.

Zelk Zoltán

Ff

FOCI

Fe-ri a-pu-ká-ja sze-ret fo-ciz-ni. Min-den hé-ten ját-szik az ö-reg-fi-úk csa-pa-tá-ban. E-zen a hét-vé-gén Fe-ri ve-le ment szur-kol-ni. Meg-tet-szett ne-ki a já-ték. El-ha-tá-roz-ta je-lent-ke-zik az is-ko-la-i fo-ci-csa-pat-ba.

FŰNYÍRÁS

Fan-ni-ék ker-tes ház-ban lak-nak. Kert-jük-ben sok gyü-mölcs-fa van. A fák a-lá ta-valy a-nya fü-vet ve-tett. Fan-ni se-gít a-pá-nak fü-vet nyír-ni.

ÜLTESS FÁT!

Ül-tess fát! Hogy-ha mást nem, lom-bot ád. Ár-nyé-ká-ban meg-pi-hen-hetsz, gon-dot ő vi-sel re-ád. Jó ta-vasz-szal nyit vi-rá-got, mesz-sze ér-zed il-la-tát. Kis ma-dár-ka száll re-á-ja, in-gyen hall-ga-tod sza-vát. Ül-tess fát!

Jókai Mór

NE BÁNTSD A FÁT!

A fá-nak is fáj, ha
á-gát tör-de-led,
s ha tép-de-sed ró-la
a zöld le-ve-let.

Sze-resd a fát, mint hű,
jó ba-rá-to-dat,
for-ró nyá-ri dél-ben
hűs ár-nyé-kot ad.

S mily jó a gyü-möl-cse,
az al-ma, di-ó,
a cse-resz-nye, kör-te,
el sem mond-ha-tó. Ölbey Irén